

Puusta katsoen

On tullut aika luoda katsaus yhteisten asioiden hoitamiseen ja politiikan tapahtumiin, koska puusta katsoen asiat saattavat näyttää olevan vielä pitkässä kuusessa. Moni sinne – siis kuuseen – kurkottanut on saattanut Kataiseen kapsahtaa, varsinkin jos ei ole osannut nähdä metsää puilta. Honka-liiton ajat ovat jo muinaishistoriaa, eikä vanhalla kunnan kakkosnelosellakaan päästä enää puusta pitkään. Sikäli kuin joukossa vielä on puupäitä, ne koostuvat melkein järkiään erikoisviilatusta ja -höylätystä jalopuusta, kuten jakarandasta, joka onkin luonteva pääaine, koska eduskunnan tuolit ovat samaa materiaalia.

Valtakunnan asioiden tola alkoi paljastua siitä, kun pääministeri Matti Vanhanen kertoi, että hänen kivituloonsa oli takavuosina tarkoitus rakentaa kirjahylly tuppeen sahatusta lankusta. Kuten poliitikkojen puheissa usein, nytkin jäi jonkin verran epäselväksi, löysikö Vanhanen tuppeen sahattua lankkua mistään, ja jos löysi, oliko se sittenkään tuppeen sahattua – ja mitä tuollainen tuppeen sahattu ylipäänsä mahtaa olla. Onkohan se läheskään samaa tavaraa kuin ympärihöylätty piira, vai onko se kenties lähempänä jurputettua soiroa, vai sahattiinko asiakasta vannesahalla silmään.?

Erinäisten syytä epäillä -viitteiden perusteella on syytä epäillä, että todennäköisin syin Vanhanen ei koskaan saanut eikä pystynyt ostamaan tuppeen sahattua lankkua, vaan hän joutui lähtemään läheiseen Ikea-huonekalukauppaan ostamaan valmista kirjahyllyä. Tai valmista ja valmista, kun ne Ikean kalut tietää. Joka tapauksessa, jos hylly löytyi, se tuskin oli ihan tavallista taapelista kerättyä pielavetistä, vaan luultavammin jiiriin sahattua tiikkiä tai ootrattua mahonkia, joka kuitenkin ei ollut peräisin sademetsistä. Silti on mahdollista, että kyseessä oli jonkinlainen rantujyrsitty ponttipaneeli, koskapa pääministerillä olivat tuon Ikea-keikan jälkeen mielessään uros- ja naarasasiat, jotka ovat olennaisia nimenomaan ponttilaudalle.

Urho Kekkosen aikoina politiikassa saattoi vielä hyvinkin tulla toimeen lappeeltaan vajaakanttisella mäntyparrulla, ainakin jos se oli kunnolla käsitelty peitemaalilla tai vaarnattu näkymättömiin tarpeeksi syvään roiloon. Nykyisin, Matti Vanhasen aikana, tuollainen ei tietysti tule kysymykseen, vaan minimivaatimus on se, että pokat ovat avoimesti näkössä, ne on painekyllästettyjä ja kuultokäsiteltyjä, elleivät peräti sellakalla suojattua lunapuuta. Mikäli se ei sellaisenaan riitä kohteeseensa, sitä voidaan toki leventää lamelloimalla tai pidentää sormijatkoksilla, kunhan muistetaan pitää koolingit vatupassissa, jotta ei tapitus ala pykiä.

Jos ja kun näin on tehty, sen ei pitäisi millään tavalla kuulua Televisio Kakkoselle eikä koko Yleisradiolle, jossa nämä puuasiat selitetään päin mäntyä ja josta pääjohtaja joutaisi heittää vitelikkoon. Sama koskee tietysti myös hartiapankkitalon trossipohjia ja laipioita, mikäli niissä nyt ylipäänsä puutavaraa käytetään.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)